

ಪರಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕಟನೆ

“ನಾನು ಸಿಮರ್ ಹೇಳಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇನ್ನಾಗಿ ಬಹತ ಉಂಟು; ಅದರೆ ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅದನ್ನು ಹೊರಲಾಲಿ. ನರ್ತದ ಆತ್ಮನು ಬಂದಾಗೆ ಅತನು ನಿಷ್ಪಾತ್ಸು ನಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಕಲ ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯು ನರ್ತಕ್ಕೆ ಸೇಲಿಸುವನು. ಅತನು ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಮಾತಾಡದೆ ಕೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಆಡುವನು; ಮತ್ತು ಮುಂದಾಗುವ ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಿಮಗೆ ತಿಜಿಸುವನು. ಅತನು ನಷ್ಟದರೀಳಗಿಂದ ತೆಗೆದುಹೋಂಡು ನಿಮಗೆ ತಿಜಿಸುತ್ತಾ ನಷ್ಟನ್ನೇ ಮಹಿಮೆ ಹಡಿಸುವನು” (ಯೋಹಾನ 16:12-14).

ಆಯ್ದುಯಾದ ಜನರು ಮಾತಾಡುವಂತೆ ಹಾಗೂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬರೆಯಿರುವಂತೆ ಮಾನವತೆಗೆ ಆತನ ನಂದೆಳವನ್ನು ಅವಲಗೆ ಬೋಧಿಸುವುದು ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಪ್ರಮುಖ ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯಾಗಿತ್ತು. ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಮುಖಾಂತರ ದೇವರು ಅವಲಗೆ ತಿಜಿಯಹಡಿಸಿದ ಪ್ರಕಟನೆಯನ್ನು ಬೈಬಲ್ ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ.

ನರಿಂಬಾಪನ್ನು ಆತ್ಮನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು?

ಹೊಲನು *theopnustos* (“ದೇವರು - ಉನ್ನಲಿದ”) ಎಂಬ ಹದವನ್ನು ಹಲಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳು ಹೇಗೆ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು ಎಂಬುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು. ಇದು “ದೇವರಿಂದ ಶ್ರೇಣಿಹಿನ್ನಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು” ಎಂದು ಭಾಷಾಂತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: “ದ್ವೇಪ ಶ್ರೇಣಿ ವಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಲೇಖನವೂ ಉಪದೇಶಕ್ಕೂ ಲಂಡನೆಗೂ ತಿಳಿಂಬಿಗೂ ಉಪಯುಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಅದಲಂದ ದೇವರ ಮನುಷ್ಯನು ಪ್ರವಿಷಣಾಗಿ ನಕಲ ನತ್ವಾಯಿತ್ತು ನಷ್ಟದಾಗುವನು” (2 ಅವೇಂಡಿ 3:16, 17; ಬತ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದು ನಷ್ಟದ್ದು). ಈ ವಾಕ್ಯವು ದೇವರು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ನಾಥನಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸದೇ ಇರುವದಲಿಂದ, ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು ಎಂಬುದನ್ನು ಕಲಾ ಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಇತರ ವಾಕ್ಯಗೆ ಇನ್ನು ಅಭ್ಯರ್ಥಿನತಕ್ಕದ್ದು.

ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನದ ಮುಖಾಂತರ ಆಯ್ದುಯಾದ ಜನಲಗೆ ದೇವರು ಹಲಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳನ್ನು ಕೇಳಣಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬೈಬಲ್ ಬೋಧಿಸುತ್ತದೆ. ಅವರು ಬರೆದಷ್ಟು ಅವಲಗೆ ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಹಲಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು ತಾವು ಬರೆದದ್ದನ್ನು ಉತ್ಪಾದಿಸಲಾಗಿಲ್ಲ.

ಹಾಗೆಯೇ, ಯೀಂನು ತನ್ನ ಅಪ್ರೌಷ್ಟಲಿಗೆ ಹೇಳಿದನು (ಮತ್ತಾಯ 10:2-4) “... ಹೇಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕು ಏನು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಜಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಡಿಲಿ; ಆಡತಕ್ಕ ಮಾತು ಆ ಗಳಿಗೆಯಿಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಸೂಜನೆಯಾಗುವದು. ಮಾತಾಡುವವರು ನಿಂತಲ್ಲ, ನಿಷ್ಕಾರದೆಯ ಆತ್ಮನೇ ನಿಷ್ಕಾರದೆಯ ಮಾತಾಡುವವನು” (ಮತ್ತಾಯ 10:19, 20). ಯೀಂನು ವಾಗ್ಯನ ಮಾಡಿದನ್ನು ಗಮನಿಸಿಲಿ: (1) ತಾವು “ಹೇಗೆ” ಮಾತಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಜಿಂತಿಸಬಾರದು. (2) ಅವರು ‘ಮನನ್ನು’ ಹೇಳಿ ಬೇಕೆಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ

ಕೂತೂಹಲವುಳ್ಳವರಾಗಿರಬಾರದು, ಅವರ ಭರಪನೆಗೆ ಕಾರಣವು (3) ಅವರು ಏನು ಮಾತಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಅವರಿಗೆ “ಕೊಡಲ್ಪಡುವುದು.” (4) ಮಾತನಾಡುವವರು ಅವರಲ್ಲ, ಆದರೆ (5) ಅವರಲ್ಲ ಮಾತಾಡುವಾರನು ಆತ್ಮ ನಾಗಿಯವನು.

ಅದುದಲಿಂದ ಅಪ್ರೋನ್ತಲರು ಬೋಧಿಸಿದ್ದು, ಅವರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾತುಗಳ ಅವರಿಗೆ ಹಲಿಶ್ವದ್ವಾತ್ಸಿಂದ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟವು (1 ಕೊಲಿಂಥ 2:13). ಈ ವಿಜಾರಣನ್ನು ಆಂಧ್ರೇಹಿಸಿದವರಲ್ಲ ತೆಲವರು, ಗ್ರಂಥಕರ್ತರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶ್ರೀಆರ್ಥಿಕ ಬರೆದ್ದಲಿಂದ, ಬರಹಗಾರರು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತ್ರೇಲೇಹಿತ ಬೋಧನೆಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲು ವಿಜಾರಣೆಗಳ ಮಾತ್ರವೇ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿರ ಬಹುದೆಂದು ನಾಜಿನುತ್ತಾರೆ. ಅದು ಅನಾರ್ಥ್ಯಕವಾದ ತೆಲುಗುನಾವಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ ಏನು ನಂಭಬಿನುವುದು ಎಂದು ಯೀಣು ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದಾಗಿದೆ.

ತಮ್ಮ ಶ್ರೀಆರ್ಥಿಕನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದಂತು

ಹಲಿಶ್ವದ್ವಾತ್ಸನು ತ್ರೆಯೋಜ್ಞ ಬರಹಗಾರನ ಹಡ ನಂಗ್ರಹವನ್ನೂ ಶ್ರೀಜಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾರದೆ, ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತರ್ಕಣನಾತ್ಮಕ ಅವನ ಅಧಿತೀಯ ಶ್ರೀಪಾಠಿಯನ್ನು ತ್ರೆಕರ್ಪಹಡಿಸುವ ವಿಧಾನವನ್ನೂ ಯಾಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾರದು? ಜತುರ ವಾದ್ಯಗಾರನು ಒಂದೇ ರಾಗವನ್ನು ಬಿಧಿ ವಾದ್ಯಗಳ ಮೇಲೆ ಬಾಲನ ಬಳ್ಳನು. ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿದ ಕೇಳಣಗನು ರಾಗವನ್ನು ಕೇಳಿ ಯಾವ ವಾದ್ಯವು ಬಾಲನಲ್ಪಡ್ಲಿದೆ ಯೆಂದು ಗುರುತಿಸಬಲ್ಲನು. ತ್ರೆಯೋಂದು ವಾದ್ಯಕ್ಕೆ ಜಿನ್ನುವಾದ ಸ್ವರಬಿರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಜೆನ್ನಾಗಿ ಬಾಲಸಿದ ರಾಗವು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಲೀತಿಯಲ್ಲ, ಹಲಿಶ್ವದ್ವಾತ್ಸನು ತ್ರೆಯೋಜ್ಞ ದೃವತ್ವೇಲಿತ ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಯೋತ್ತಿಕ ಬರಹ ಶ್ರೀಪಾಠಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು. ಮನುಷ್ಯನ ವೃಕ್ಷಪಡಿಸುವಿಕೆಯ ವಿಧಾನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವಾಗ, ಆತನು ಹೇಳಲು ಬಯಸಿದ್ದಂತೆ ಸಿಫ್ಟಿವಾಗಿ ಹೇಳಿದನು.

R. C. H. Lenski ಅವರು ನಲಿಯಾಗಿ ಗಮನಿಸಿದ್ದಾರೆ,

ನುವಾತೆಯನ್ನು ದಾಳಿ ಮಾಡುವಾಗ ಹಲಿಶ್ವದ್ವಾತ್ಸನು ತ್ರೆಯೋಜ್ಞ ಬರಹಗಾರನನ್ನು ಅವನ ಹಡಗಳ ನಂಗ್ರಹವನ್ನು ಮತ್ತು ಅವನ ಪ್ರಯೋತ್ತಿಕ ಶ್ರೀಪಾಠಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು ಎಂಬ ನಂಗತಿಯು, ಹಲಿಶ್ವದ್ವಾತ್ಸನು ಬೋಧನೆಯಿಂದ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾದ ತ್ರೆಯೋಂದನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿತು ಎಂಬುದನ್ನು ತೋಲಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಲೀತಿಯ ಹಡಗಳ ನಂಗ್ರಹವನ್ನು ಮತ್ತು ಅದೇ ಶ್ರೀಪಾಠಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಬರಹಗಾರರು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಆತನು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಆತನು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿದನು ಎಂಬ ನಂಶಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಅಗ ಮಾತ್ರವೇ, ಮತ್ತು ಅಗಲೂ ನಹ ನಾವ ತಪ್ಪಾಗಿರಬಹುದು. ಜಿನ್ನವಾದ ಲೇಖಕರನ್ನು ದೈವಿಕ ಶೈಳಿ ಬೋಧಕನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹಲಿಜಾಮವಾಗಿ ಬಂದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧಿತೆಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲ ಒಂದು ಬೆರಗುಗೋಜನುವ ನಂಗತಿಯು ನಿಂತು ತೋಳ್ಳತ್ತದೆ: ಯಾವುದೇ ಬರಹಗಾರನು ನುಳ್ಳ ಮಾತು ಹೇಳಬದಿಲ್ಲ, ನುಳ್ಳ ಹಡವನ್ನಾಗಲ್ಲ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಗಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸುವದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲವೇ ಜಿನ್ನವಾದ ಶ್ರೀಪಾಠಿಯ ಇನ್ನೊಳ್ಳಬ್ಬ ಹಲಿಶ್ವ ಬರಹಗಾರನು ವೃಕ್ಷಪಡಿಸಿದ್ದಂತೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಶ್ರೀಪಾಠಿಯನ್ನು ವೃಕ್ಷಪಡಿಸಿದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೇಳಕೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿರೋಧಿಸಿರವದಿಲ್ಲ.¹

ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು

ದೃವತ್ತೆಲತ ಜನಲಗೆ “ಮಾತುಗಳಲ್ಲ” ನಂದೆಶವನ್ನು ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ತ್ರಂಕಣಸಿದನೆಂದು ಹೊಲನು ಬೋಧಿಸಿದನು. “ನಾವು ಶ್ರಾಹಂಚಿಕ ಆತ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ದೇವರು ನಮಗೆ ದಯಹಾಳಿಸಿರುವ ಕೃಷಾವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ತೊಳ್ಳುವ ವರಕ್ಕಾಗಿ ದೇವಲಿಂದ ಬಂದ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ಹೊಂದಿದೆವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾನುಷಜ್ಞನವು ಕಾಸಿದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದೆ ದೇವರಾತ್ಮನೇ ಕಾಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹೇಳಿ ಆತ್ಮ ನಂಬಂಧವಾದವುಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಾಸಿಗೆ ಯಂತ್ರವಾದ ಲೀಡಿಯಲ್ಲ ಬಿವಲನು ತೈವೆ” (1 ಕೊಲಂಧ 2:12, 13). ಹೊಲನು ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ನಂಗತಿಗಳನ್ನು ಆತ್ಮನಿಂದ ಕಾಸಲ್ಪಿಟ್ಟು “ಮಾತುಗಳಲ್ಲ” ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು.

“ಅಷ್ಟೋತ್ಸುಲರು ಮಾತಾಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮಿಂದ ಅವಲಗೆ ಕಾಸಲ್ಪಿಟ್ಟವು. ‘ಮಾತುಗಳಗೆ’ ಇರುವಂತೆ ಆತನು ಅವಲಗೆ ಬೋಧಕನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಹಲಿಶುದ್ದ ಬರಹಗಳಲ್ಲಾ ಬೋಧಿಸಲ್ಪಿಟ್ಟ ಮತ್ತು ಹಲಿಶುದ್ದ ಬರಹಗಳಲ್ಲ ಸಿಜಾರಾಗಿಯೂ ಘಟನಾತ್ಮಕವಾಗಿಯೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿರುವ ಬಾಯಿಗೆ ಪ್ರೇರೇಜಣಿಗಾಗಿ ಇದು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ರುಜುವಾತಾಗಿದೆ”² ಎಂದು Lenski ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ. ತೇವಲ ಬಿಜಾರಗ ಇನ್ನು ತ್ರಂಕಣನುವ ಬದಲು, ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ತಾನು ಪ್ರೇರೇಹಿಸಿದವಲಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುವ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಕೊಟ್ಟನು.

ಹಲಿಶುದ್ದ ಬರಹಗಳನ್ನು ಬರೆಯಿವದನ್ನು ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಹೇಗೆ ಪ್ರೇರೇಹಿಸಿದ ನೆಂಬುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ತೊಳ್ಳುವಲ್ಲ ಮತ್ತೆದ್ದರೆ ಬಂದು ವಾಕ್ಯವು 1 ಕೊಲಂಧ 2:12, 13:

ನಾವು ಶ್ರಾಹಂಚಿಕ ಆತ್ಮವನ್ನು ಹೊಂದದೆ ದೇವರು ನಮಗೆ ದಯಹಾಳಿಸಿರುವ ಕೃಷಾವರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕಾಗಿ ದೇವಲಿಂದ ಬಂದ ಆತ್ಮವನ್ನೇ ಹೊಂದಿದೆವು. ಇವುಗಳನ್ನು ಮಾನುಷಜ್ಞನವು ಕಾಸಿದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹೇಳಿ ದೇವರಾತ್ಮನೇ ಕಾಸಿಕೊಟ್ಟ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹೇಳಿ ಆತ್ಮನಂಬಂಧವಾದವು ಗಳನ್ನು ಅತ್ಯಾಸಿಗೆ ಯಂತ್ರವಾದ ಲೀಡಿಯಲ್ಲ ಬಿವಲನುತ್ತೇವೆ.

ಈ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿ ತೊಳ್ಳಲ್ಪಕ್ಕೆ “ನಾವು” ಎಂಬದಲಿಂದ ಹೊಲನು ಯಾರೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿದನೆಂಬುದನ್ನು ಹೊಡಲು ನಾವು ನಿರ್ಧಾರಿಸಿತಕ್ಕದ್ದು. ಕೆಲವುನ್ನಲ ಹೊಲನು “ನಾನು” ಎಂದು ಹೊಲನು ತನಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡನು ಆದರೆ ಇತರ ನಂಮಯಗಳಲ್ಲ - ತನ್ನನ್ನು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇತರ ಪ್ರೇಲತ ಬೋಧಕರು ಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯಂತೆ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಕಾರಣಿಯಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ - ಅವನು “ನಾವು” ಎಂಬುದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು. 1 ಕೊಲಂಧ 1ರ ತ್ರಂಥಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ನಡತವಾಗಿ ತ್ರಂಥಮ ತ್ರಂಥಮ “ನಾನು” ಎಂಬುದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು (ಪಜನಗಳ 4, 10-12, 14, 16); ಹೀಗಿರುತ್ತಾ, ಅನಂತರದಲ್ಲಿ ಈ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ “ನಾವು” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದನು: “ನಾಾಾದರೋ ಶಿಲುಬೀಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಿಟ್ಟವನಾದ ತೀನ್ತನನ್ನು ತಜುರಪಡಿನುತ್ತೇವೆ, ಇಂಥ ತೀನ್ತನ ನಂಗತಿಯ ಯೆಹೂದ್ಯಲಿಗೆ ಬಿಕ್ಕುವೂ ಅನ್ಯಜನಲಿಗೆ ಹುಬ್ಬುಮಾತ್ರ ಇಗಿದೆ” (ಪಜನ 23). ಈ ವಜನದಲ್ಲ “ನಾವು,” ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ ತೇಳಿಗರನ್ನು ನಂಬಂಧಿಸಿ ಹೇಳಿಲಲ್ಲ, ಆದರೆ ತನಗೂ ಮತ್ತು ಇತರ ಪ್ರೇಲತ ತ್ರಂಥಗಿಗಳನ್ನು ನಂಬಂಧಿಸಿ ಹೇಳಿದನು.

2ನೇಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ತ್ರಂಥಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನು “ನಾನು” ಎಂದು ಹೇಳಿ

(ಪಜನಗರಳು 1-3) ಅದೇ ನಮೂನೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದನು. ವರ್ಜನ 6 ಮತ್ತು ವರ್ಜನ 7 ಎಡಳ್ಳ ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಇತರ ಬೋಳಧಕ್ತಿಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಿದನು: “ಆದರೂ ಪ್ರಭಿಣ ರಳ್ಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇ ಹೇಳಲುತ್ತೇವೆ ... ಗುರುವಾಗಿದ್ದ ಸತ್ಯಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಂಗಳುವಲ್ಲ ದೇವರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೇಳಲುತ್ತೇವೆ.”

ಈ ಬಿಧಾನವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಸಿ, ಕೆಲವರು 1 ಕೊಲಿಂಥ 2:12ರಳ್ಳ “ನಾವು” ಎಂಬ ಹದದಲ್ಲ ಪ್ರೇರಿತಣಿಯಲ್ಲಿದ ಕೈಸ್ತರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ತಮಗೆ ಅದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಪ್ರಿಯನುವದಲಿಂದ ಕೈಸ್ತರು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ಅವರು ಬೋಳಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಗೋಳಣ್ಣನ್ ಥಿಂ ಅವಲಿಂದ ವಿಪರಿತಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ: “ಹೋಲನು ... ಶಿಲುಬೀಗೆ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವನ ಮುಖಾಂತರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ನಂಬಂಧಿಸಿ ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ (1:23, 24, 2:2ರಳ್ಳ ಯಂತೆ). ಮತ್ತು ದೇವರ ಜನರು ಅದನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ‘ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು’ ಯಾಕೆಂದರೆ ಅವರು ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.”³

ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕೈಸ್ತನಿಗೆ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ವ್ಯಯಕ್ತಿಕರಾಗಿ ಬೋಳಧಿಸುವನು ಇಲ್ಲವೇ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುವನು ಎಂದು ಇಲ್ಲವೇ ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಜನರು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೋಲನು ಬೋಳಧಿಸುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ, ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ಪ್ರೇರಿತಿಸಿನಲ್ಪಟ್ಟ ಜನರ ಮುಖಾಂತರ ದೇವರು ತನ್ನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದನೆಂದು ಅವನು ಬೋಳಧಿಸಿದನು. ಆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದ ಮುಖಾಂತರ, ದೇವರ ವಿಜಾರಣೆ ತಿಂದಿರುವ ದೇವರ ವಿಜಾರಣೆ (1 ಕೊಲಿಂಥ 2:10-12).

ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಹೇಳಿ ಕಾಲುಹೊಳ್ಳುವುದು?

ಆತ್ಮಿಕಣಾದ ಚೃಷ್ಟಿಕ್ಕಾಣದಿಂದ ಅಳ್ಳ

ಆತ್ಮಿಕಣಾದ ವ್ಯಕ್ತಿಯೂ ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಯಾಕೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವದಿಲ್ಲ ಇಲ್ಲವೇ ಸ್ವೀಕರಿಸುವದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೋಲನು ಎರಡು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾನು: (1) ದೇವರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ ಅವಸಿಗೆ “ಹುಣ್ಣುತ್ತಿರಾಗಿದೆ,” ಆತ್ಮಿಕನಲ್ಲಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಯೋಜನೆಯ ಲಾಕಿಕ ಮಾರ್ಗದ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವಸಿಗೆ ದೇವರ ಬೋಳಧನೆಗೆ ಈ ಅಪರಿಜಿತವಾದವುಗಳಾಗಿದೆ. “ಶಿಲುಬೀಯ ವಿಷಯವಾದ ಮಾತು ನಾಶನದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿರುವವರಗೆ ಹುಣ್ಣು ಮಾತಾಗಿದೆ” (1 ಕೊಲಿಂಥ 1:18ಎ) ಎಂದು ಹೋಲನು ವಿಪರಿತವಾಗಿ: “ನಾವಾದರೋ ಶಿಲುಬೀ ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟವನಾದ ಕೈಸ್ತನಾನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿದಿನುತ್ತೇವೆ; ಇಂಥ ಕೈಸ್ತನ ನಂಗತಿಯು ಯೆಹೋದ್ಯುಲಿಗೆ ವಿಷ್ಟವೂ ಅನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಹುಣ್ಣು ಮಾತಾ ಆಗಿದೆ” (1 ಕೊಲಿಂಥ 1:23). ದೇವರ ಜ್ಞಾನವು ಲಾಕಿಕ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ವಿಜಾರಣಿದ ಹೊರಗಿಸುವದಲಿಂದ, ಅವನು ಅದನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವದಿಲ್ಲ. (2) ದೇವರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಿ “ಆತ್ಮಿಕವಾಗಿ ನಿಣಣಿಯನಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.” ಆತ್ಮಿಕನಲ್ಲಿದ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಲೋಕದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ನಿಣಣಿಯನುವದಲಿಂದ ಅವನು ದೇವರ ಸತ್ಯವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರನು:

ದೇವರು ಜ್ಞಾನಿಗಳನ್ನು ನಾಜಿಕೆ ಹಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ಲೋಕದ ಬುದ್ಧಿಹೀನರನ್ನು ಅಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ: ದೇವರು ಬಲಷ್ಠರನ್ನು ನಾಜಿಕೆ ಹಡಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ ಈ

ಯೋಹಂದ ಬಲಹಿನರನ್ನು ಆಲಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ ... ಹೀಗಿರಲು ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕೊಗೆಜಕೊಳ್ಳುವದಕ್ಕೆ ಯಾರಿಗೂ ಆಸ್ತಿದಿಲ್ (1 ಕೊಲಂಧ 1:27-29).

“ನಿನು ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಗೂ ಬಹುದಿವಂತಿಗೂ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿ ಬಾಲಕರಿಗೆ ತ್ರಂಕಟ ಮಾಡಿದ್ದಿ” (ಯುತ್ತಾಯ 11:25ಇ).

“ದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವನು ದೇವರ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿತ್ತುನೆ. ನಿಂತು ದೇವರಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದ ಕಾರಣ ಅಪುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿವದಿಲ್” (ಯೋಹಾನ 8:47).

ಅಪ್ಪೊನ್ತುಲಿಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೆ ಅವರು ದೇವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು “ತಿಳಿದು” ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂತೆ ಅತ್ಯಾನು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟನು (1 ಕೊಲಂಧ 2:12). ಅವರು ಅತನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಉಂಟಾದ ನಷ್ಟಿಗೆ ತ್ರಂಕಣಿಸಲು ಮತ್ತು ದೇವರ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಷ್ಟಿಗೆ ನಾಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ದೇವರ “ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು” ಅತ್ಯಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿನು. ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಅಥವ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಗ್ರಾದಂತೆ - ಅಪುಗಳ ಮುಖಾಂತರ ವಾಗಿ ಅತ್ಯವಲ್ಲ, ಅದರ ವಾಕ್ಯವು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಅತ್ಯಾನಿಂದ ನೇರವಾದ ತ್ರಂಕನೆಯಿಂದ ಅಪ್ಪೊನ್ತುಲಿರು ಅದನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಂಡರು, ದೇವರ ಜಿತ್ತಿವನ್ನು ಹಲಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳ ಅಧ್ಯಾಯಿನ ಮಾಡುವದಲಿಂದ ನಾವು ಕಲಾತ್ಮಕಾತ್ಮಕಾಯ್ದು. ಅತ್ಯಿಕ್ರಮ ಮನೋ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಓದುವದಲಿಂದ ನಾವು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕಾತ್ಮತ್ವೇಂದೆ, ಆದರೆ ಅವರು ಅದನ್ನು ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ನೇರವಾದ ತ್ರಂಕನೆಯಿಂದ ಹೊಂದಿಕೊಂಡರು.

ಮುಂದುವರಿದ ಅಧ್ಯಾಯನದ ಮುಖಾಂತರ

ಈಗ ದೈವತ್ವೆಲಿತ ಜನರ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಒಳಗೊಂಡಿರುವ ದೇವರ ರಹಸ್ಯಗ ಇನ್ನು ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನು ಅಪ್ಪೊನ್ತುಲಿಗೂ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಗೂ ತ್ರಂಕಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಷ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿನಲ್ಲ, ನಷ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿವಜಿಕೆ ಕೊಡಲು ಮತ್ತು ದೇವರ ಸತ್ಯದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇವು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟವು. ನಮ್ಮೊನ್ನು ಗಲಜಿಲಗೊಳಿಸಲು ಅವು ಬರೆಯಲ್ಪಡಿಲ್ಲ. ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮುಂದುವರಿದ ಅಧ್ಯಾಯನದಿಂದ ನಾವು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇಂದೆ. “ನಿಂತು ನಾವು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನೇರಿಸಿದಂಡವರಾದರೆ ನಿಂತು ನಾವು ನಿಷ್ಪರಾಗಿದ್ದು ಸತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿಲಿ; ಮತ್ತು ಸತ್ಯವು ನಿಮ್ಮಾನ್ನು ಜಡುಗಳೆ ಮಾಡುವುದು” ಎಂದು ಯೆಣು ಹೇಳಿದನು (ಯೋಹಾನ 8:31ಇ, 32).

ಹೊಲನು ಹೀಗೆ ಬರೆದನು,

ನಿಂತು ಈಗಿ, ಅಥವ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಜಟ್ಟಿ ಬೇರಾವದನ್ನು ನಾವು ಬರೆಯುವದಿಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಕಡೆ ತನಕ ನಿಂತು ಅಥವ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವಿರೆಂದು ನಿಲಿಷ್ಟಿಸುತ್ತೇಂದೆ (2 ಕೊಲಂಧ 1:13).

ಇದುವರಿಗೆ ಗುತ್ತಬಾಗಿದ್ದ ಓಂದು ಸಂಗತಿ ದೈವತ್ವಕಂಪನೆಯಿಂದ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವಿದನ್ನು ನಿಂತು ಕೇಳಿದ್ದಿರಲ್ಲ, ಅದನ್ನು ತುಲತು ನಾವು ಹಿಂದೆ ಸಂಜ್ಞೆಂಪಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆಂ; ಬರೆದಿದ್ದನ್ನು ನಿಂತು ಓದಿ ನೊಡಿದರೆ ತೀವ್ರ ವಿಷಯವಾದ ಮರ್ಮವನ್ನು ತುಲತು ನನಗಿರುವ ಗ್ರಹಿಕೆಯನ್ನು

ಸಿಂಹ ತಿಳುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆ ಮರ್ಮವು ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಹಲಿಂದ್ದ ಅಪ್ರೋನ್ತಲಿಗೂ ಪ್ರಾದಿಗಳಿಗೂ ಹಲಿಂದ್ದಾಡ್ಯವಿಂದ ತಿಳಿನಲ್ಲಿಷ್ಟಂತೆ ಬೇರೆ ಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಜನಲಿಗೆ ತಿಳಿನಲ್ಲಿಡಲ್ಲ (ಎಫೆನ್ 3:3-5).

ದೇವರ ಸರ್ವಪನ್ಮೂಲ ನಮಗೆ ಪ್ರತಿಭಾವನುವದಕ್ಕಾಗಿ ಅಪ್ರೋನ್ತಲರೂ ಪ್ರಾದಿಗಳೂ ಬರೆದರು. ಓದುವದಲಿಂದ ಈ ಸರ್ವಪನ್ಮೂಲ ಅರ್ಥಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡೆ. ನಮಗೆ ಹಲಿಂದ್ದಾಡ್ಯನು ಇಲ್ಲಿದಿಂದೆ ಈ ಸರ್ವಪನ್ಮೂಲ ನಾವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆವು ಎಂದು ಎಣ್ಣಯಿಂದ ಹೇಳಿರುವದಿಲ್ಲ. ಸರ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕೈಸ್ತನನ್ನು ಹಲಿಂದ್ದಾಡ್ಯನು ನಡಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಗೂಡಾರ್ಥವುಳ್ಳ ಮನಬಿಯದೆ, ಅದರೆ ಅದು ಯಾವುದೇ ಹಲಿಂದ್ದ ಬರಹದ ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ನ್ನಾಡಿನಲ್ಲಿರುವದಿಲ್ಲ.

ದೇವರ ಅಂತ ವಾಕ್ಯದ ಮೂಲ ತತ್ವಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಳಿದು ಹೊಳ್ಳಬರು ಅರ್ಥಯನ್ನಿಂದ ಮತ್ತು ಧ್ಯಾನದ ರಚನೆ ಹೊರತೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವರು. ಅವಲಿಗೆ ಪ್ರತಿಕಾಶ ಹೊಡುವದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯನ್ತ ಸೋಽಮ ಹೋಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಹೊಲನ ಹೆಚ್ಚಿಗಳಲ್ಲಿ “ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳು ಇಂತಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇವರು ಕಾರಣದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಇವರು ಕಾರಣದ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತಮಗೆ ನಾಶವನ್ನಿಂಬು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ” (2 ಹೆಚ್ 3:16) ಎಂದು ಹೆಚ್ಚನು ಬರೆದನು. ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗವು, “ಕೃಷಿಯಾಗಿ ನಷ್ಟ ಕರ್ತನೂ ರಕ್ಷಿತನೂ ಆಗಿರುವ ಯೇಸು ಕೈಸ್ತನ ವಿಷಯವಾದ ಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿಯೂ ಅಜಪ್ಯಾದಿಯನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಾ” ಇರುವುದು (2 ಹೆಚ್ 3:18). ಹೆಚ್ಚನು ತಿಳಿಪಣಿಕೆಯ ಹೊರತೆಯನ್ನು ಕಾಲಯದೇ ಇದ್ದ ಹಲಿಂದ್ದಿತಯ ಕೆಡಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ದಾಳಿದ್ದು ಹಲಿಂದ್ದಾಡ್ಯನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ನಡಿಸುವಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ಥಿರೀಕರಿಸುವದರಲ್ಲಿ ಸೋಽಮ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲ.

ಹಲಿಂದ್ದಾಡ್ಯವಿಂದ ನಿರಾಯ ಮಾಡಲಿರುವದರು ಮಾತ್ರವೇ ಅದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುವರಂತೆ, ಹಲಿಂದ್ದ ಬರಹಗಳನ್ನು ಬರೆದವರು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ರಹಸ್ಯದಿಂದ ಮುಜ್ಜಿಡಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯನ್ತ ಮಾರ್ಗ ದರ್ಶನದಿಂದ ದೇವರ ಪ್ರತಿಭಾವಿಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿರಂತೆ ಅವರು ಬರೆದರು.

ಅತ್ಯನ್ತ ಮತ್ತು ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ನಂಬಿಂಧವಿದೆ?

ತಾನು ಅಪ್ರೋನ್ತಲಿಗೆ ಏನನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೇಸು ಮಾತಾಡಿದನು:

ನನ್ನನ್ನು ತೀರ್ಪಿಸಿ ಇರುವವನು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯುವದಿಲ್ಲ; ಸಿಂಹ ಅಲನುವ ಮಾತು ನನ್ನದಲ್ಲ, ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ತಂದೆಯ ಮಾತೇ (ಯೋಹಾನ 14:24).

ಹೆಗಂದರೆ ನಿನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಇವಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ; ಇವರು ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ (ಯೋಹಾನ 17:8).

ನಾನು ಸಿನ್ನ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಇವಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ (ಯೋಹಾನ 17:14).

ಯಾಕಂದರೆ ನನ್ನಜ್ಞತ್ವ ನಾನೇ ಮಾತಾಡಿದವನಲ್ಲ; ನನ್ನನ್ನು ತಳಹಿಸಿ ಹೊಣ್ಟ ತಂದೆಯೇ ನಿನು ಇಂಥಿಂಥದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕು ಎಂಬದಾಗಿ ನನಗೆ ಆಜ್ಞೆ ಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾನೆ. ಅತನ ಆಜ್ಞೆ ನಿತ್ಯಜೀವವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಬಳ್ಳಿನು. ಆದದಲಂದ ನಾನು ಮಾತಾಡುವದನ್ನೇಲ್ಲ ತಂದೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ ಹೇರೆಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತೇನೆ (ಯೋಹಾನ 12:49, 50).

ಹೊನ ಒಡಂಬಿಕೆಯ ನಂದೇಶವು ಯೀಂನುವಿನೊಂದಿಗೆ ಹೂರಂಭವಾಯಾಗು: “ಇದು ತರನಿಂದ ಮೊದಲು ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟಿತು; ಅತನಿಂದ ಕೇಳಿದವರು ಇದನ್ನು ನಮಗೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದರು” (ಅಜ್ಯಾಯ 2:3ಬಿ).

ಯೀಂನುವು ತಂದೆಯಂದ ಹೊಂದಿದ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಅತನು ಅಪೋಸ್ಟಲರಿಗೆ ಹೇಳಿದ ವಾಕ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದವು. ತಂದೆಯ ಬಳಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಯೀಂನುವು ಭಾಷಾರೂಪವನ್ನು ಜಣ್ಣನಂತರ, ಪರಿಶುದ್ಧಿಸಿಂದ ಅರ್ಥೋನ್ತಲರ ಮನಸ್ಸುಗಳಿಗೆ ತರಲ್ಪಟ್ಟವು (ಯೋಹಾನ 14:26). ದೇವರ ವಾಕ್ಯದ ಪ್ರಕಟನೆ, ದೃಢಪಡಿಸುವಿಕೆ ಮತ್ತು ಕಾರಾಡುವಿಕೆಯ ಪರಿಶುದ್ಧಿಸ್ತ್ವನ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಭಿಸಿದ್ದವು.

ಪ್ರಕಟನೆಯಾಗಿ

ನಮಗಿರುವ ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳು ದೇವರ ವಾಕ್ಯವಾಗಿದೆ ಯಾಕಂದರೆ ಅದನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುವಲಿಗೆ ಪರಿಶುದ್ಧಿಸ್ತ್ವನು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದನು. “ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹದಲ್ಲಿಯವ ಯಾವ ಪ್ರವಾದನ ವಾಕ್ಯವೂ ಕೇವಲ ಏಂಬ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬಿವರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ದೇವಿಯ ಪರಿಬಂಧದಲ್ಲಿ ಚೆಂಬುದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ. ಯಾಕಂದರೆ ಯಾವ ಪ್ರವಾದನೆಯೂ ಎಂದೂ ಮನುಷ್ಯರ ಜಿತ್ತುದಿಂದ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ; ಮನುಷ್ಯರು ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವಕ್ಕೆ ಹೇಳಿತರಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ಹೊಂದಿದ್ದನ್ನೇ ಮಾತಾಡಿದರು” (2 ಹೆಲ್ಟ್ 1:20, 21). ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಲ್ಪಟ್ಟದ್ದು ದೇವರು ಹೇಳ ಬಯಸಿದಂಥದ್ದರ ಅರ್ಥ ಬಿವರಣೆಯಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ. ಪ್ರವಾದಿಯ ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಅಜಿಷ್ಯಾಯಗಳು ಪರಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವದಿಲ್ಲ. 2 ಹೆಲ್ಟ್ 1:21ರಲ್ಲಿಯ “for”ದ ಉಪಯೋಗವು ಆ ವಜನವನ್ನು ವಜನ 20ಕ್ಕೆ ಕೂಡಿಸುತ್ತುತ್ತಿದೆ; ಪಜನ 20, “ಒಬ್ಬನ ಸ್ವಂತ ಬಿವರಣೆ” ಸಂಬಂಧಿಸಿದೆ. “ಯಾಕಂದರೆ ಯಾವ ಪ್ರವಾದನೆಯೂ ಎಂದೂ ಮನುಷ್ಯರ ಜಿತ್ತುದಿಂದ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ; ಮನುಷ್ಯರು ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವಕ್ಕೆ ಹೇಳಿತರಾಗಿ ದೇವರಿಂದ ಹೊಂದಿದ್ದನ್ನೇ ಮಾತಾಡಿದರು” ಎಂದು ಹೆಲ್ಟನು ಬರೆದನು. ಪ್ರವಾದಿಯ ಬರೆದದ್ದು ದೇವರು ಪ್ರಕಟಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ತನ್ನ ಸ್ವಂತ - ವ್ಯೇಯಕ್ಕಿರುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ ಅರ್ಥ ಬಿವರಣೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ದೇವರ ಸ್ವಂತ ನಂದೇಶವಾಗಿತ್ತು (ನೋಡಿಲ ಮತ್ತಾಯ 10:19, 20).

ದೃಢಪಡಿಸುವಿಕೆಯಾಗಿ

ಪರಿಶುದ್ಧಿಸ್ತ್ವನು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದ ಮಾತ್ರವೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅತನು ಅದನ್ನು ದೃಢಪಡಿಸಿದನು. ಯೀಂನುವಿನ ಬೋಧನೆಯನ್ನು ಕುಲಕು ಅಜ್ಯಾಯಿಗೆ ಬರೆದ ಹತ್ತಿಕೆಯ ಬರಹಗಾರನು ಹೇಳಿದ್ದಾನೆ: “ಅತನಿಂದ ಕೇಳಿದವರು ಇದನ್ನು ನಮಗೆ ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಿದರು; ಮತ್ತು ದೇವರು ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ನೂಜಿಕೆ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಅಧ್ಯಿತ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೂ ನಾನಾ ಬಿಧವಾದ ಮಹತ್ವಾಯಂ ಗಳನ್ನೂ ನಡಿಸಿ ಪರಿಶುದ್ಧತ್ವ ಪರಗಳನ್ನು

ತನ್ನ ಜಿತ್ತುನುನಾರವಾಗಿ ಅವಲಿಗೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ನಾಷ್ಟಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು” (2:3ಇ, 4). ಇತರ ಹಲಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತವೆ:

ಇತ್ತಲಾಗಿ ಅವರು ಹೊರಣುಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲಯೂ ನುವಾರೆಯನ್ನು ನಾಲಿದರು, ಯತ್ತ ಕರ್ತನು ಅವರ ಕೂಡ ಕೆಲನ ಮಾಡುತ್ತಾ ನೂಜಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿಂದ ನುವಾರೆಯ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಬಲಹಡಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದನು (ಮಾರ್ಕ 16:20).

ಹೀಗಿರಲಾಗಿ, ಅವರು ಬಹುಕಾಲ ಅಳ್ಳಿದ್ದ ಕರ್ತನ ಅವರ ಕೈಯಿಂದ ನೂಜಕ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳೂ ಆಗುವಂತೆ ದಯಾಪಾಲಿ ತನ್ನ ಕೃಪಾ ವಾಕ್ಯಕ್ಕೆ ನಾಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದಿಂದ ಅತನ ಹೀಲೆ ಭರವನವಿಟ್ಟು ದೈಯುದಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು (ಅಪ್ರೋಣಲರ ಕೃತ್ಯಗಳ 14:3).

ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮತ್ತು ನೂಜಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಮುಖಾಂತರ ದೇವರು ತನ್ನ ವಾಕ್ಯ ವನ್ನು ದೃಢಹಡಿಸಿದನು.

ಕಾಣಾಡುವಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಹೊಡಲ್ಪಟ್ಟ ವಾಕ್ಯವು ತೇಲೆಂಹಿತ ಜನರ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಅಳಿತ ರೂಪದಲ್ಲ ಕಾಹಾಡಿ ಇಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. “... ನಾನು ನಿಮಗೆ ಬರೆಯುವ ನಂಂತಿಗಳ ಕರ್ತನ ಅಜ್ಞಿಯಾಗಿದೆ” (1 ಕೋಲಂಧ 14:37) ಎಂದು ಹೊಲನು ಹೇಳಿದನು. ಹೊಲನು ತೊಟ್ಟ ಬೋಧನೆಗಳ ಅವನಿಗೆ ಅತ್ಯಾಂತ (1 ಕೋಲಂಧ 2:12, 13), ಇತರರು ಮಾತನಾಡಿದ ಮತ್ತು ಬರೆದ ಒಂದೇ ಮೂಲದಿಂದ (ಎಥನೆ 3:3-5) ತ್ರಂತಿನಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದವು.

ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ದೇವರ ತೇಲಿತ ವಾಕ್ಯದಿಂತೆ ಬೈಬಲು ನಮಗೆ ಬಂದಿದೆ (2 ತಿಮೋಥಿ 3:16; 2 ಹೆಚ್ 1:20, 21).

ಮುಕ್ತಾಯ

ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ದೇವರ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದ್ದ ಅತನ ಮುಖಾಂತರ ತನ್ನ ವಾಕ್ಯ ವನ್ನು ದೇವರು ನಮಗೆ ತ್ರಂತಿಸಿರುವನು. ಈ ಇಂದಿನ ಯುಗದಲ್ಲ, ಯೇಸುವು ಎಲ್ಲಾ ಆಧಿಕಾರಪುಂಜರನು (ಮತ್ತಾಯ 28:18) - ವ್ಯಾಯಕ್ರಿಕವಾಗಿ ಮಾನವರೆಗೆ ವಾಕ್ಯವನ್ನು ತಂದನು ಹಾಗೂ ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನಿಂದ ನಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟ ಜನರ ಬರಹಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಅದನ್ನು ಕಾಹಾಡಿ ಉಳಿಸಿರುವನು. ಹಲಿಶುದ್ಧಾತ್ಮನ ಕಾರ್ಯದ ಹೀಲೆ ಅವಲಂಜಿಸಿ, ಹಲಿಶುದ್ಧ ಬರಹಗಳ ತ್ರಿಯೋಂದು ಭಾಗವು ನಮಗೆ ದೇವರ ಬಂಡಿತ ವಾದ ತ್ರಂತಿಣಿಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ ಎಂಬ ಭರವನೆ ನಮಗಿರುವುದು.

ಒಷ್ಟಣಿಗಳು

¹R. C. H. Lenski, *The Interpretation of St. Paul's First and Second Epistles to the Corinthians* (Minneapolis, Minn.: Augsburg Publishing House, 1963), 112-

13.²Ibid., 111-12.³Gordon D. Fee, *The First Epistle to the Corinthians*, The New International Commentary on the New Testament (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1987), 113.

© 2009 Truth for Today